

Повърхности и жгълы.

Лицето на единъ листъ хартіѣ (книгъ) или на една таблицъ, казува ся повърхнина *четвъртита* или *четверожгълна*, защото има четири жгъла (кюшета).

Когато разрѣжъ листътъ полегато отъ единъ жгълъ до другыйтъ на срѣщъ, направямъ двѣ повърхнини *трижгълни*; тѣ ся казувать *трижгълни* защото иматъ три жгъла.

Когато турямъ една върху друга нѣколко повърхнини, каквото листове отъ хартіѣ, тогазъ ще направѣмъ едно *кораво* или *твърдо* тѣло, като една затворенъ книгъ или ковчегъ. — Образитъ на твърдытъ тѣла сѣ или *трижгълни* или *четверожгълни* и др. като зематъ името си отъ колкото жгълы иматъ; или пакъ бывать *търкалесты*, като *паралѣлн*, или като *блюдото* на слънцето.

Паукътъ е *мекъ*; — тѣстото е *меко*; камъкътъ е *твърдъ* или *коравъ*; вълнената дреха е *золава*; — подътъ или *патома* на кащата е *плоскъ* и *равень*, и стѣннытъ сѣ *равни*; — площта на едно планинесто мѣсто е *неравна*;